



# ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים  
פרשת כי תצא תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002



www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוראל יעוץ ומתכונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א



סרוק להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

## פרשת כי תצא תשפ"ה – מלחמת היצר הטבעית והעל-טבעית

המציאו, הערכים שבני אדם המציאו – כנראה תמיד, נדון אותם לכף זכות, הכוונה טובה, אבל אם זה לא על פי התורה, ודאי שזה לא מדויק, וודאי שבסוף זה יכשל.

לכן כמה שמנסים לתקן את העולם בכל מיני אידאולוגיות, תמיד זה נכשל, תמיד. יש רק דרך אחת שיהיה תיקון לעולם – לתקן עולם במלכות שד"י. ואז בעזרת ה' יִשְׁמַח ה' במעשיו, והתיקון הזה באמת יצליח, בִּפְרָט וּבְכֹלל.

כאן רואים בפרשה הרבה מצוות שבין אדם לחברו. כמה קשה במציאות שבין אדם יזהר באמת בכל העניינים שבין אדם לחברו. בן אדם מפחד יותר על בין אדם למקום, אבל צריך לפחד על הכל. וצריך לפחד ולהזהר ולהדר ולהקפיד על הכל, על כל המצוות – קלה כבחמורה, מובנת או לא מובנת, קרובה ללבנו כמו צדקה וחסד שכל אחד מבין שזה טוב, או שילוח הקן או שעטני שאנשים לא מבינים למה ה' ציוה את הציוויים הללו. זה חלק מהנסיון, שנעבוד את ה' בביטול של השכל שלנו כלפיו וכלפי תורתו. זה הסיפור.

אז רציתי להרחיב במלחמת היצר: "כי תצא למלחמה" – כל החיים, ברגע שאתה יוצא, זו כבר מלחמה. איך שאתה יוצא לאויר העולם בתור תינוק – אתה כבר במלחמה. ויש את המלחמה גם ברחם, כמו שהיה ליעקב עם עשו. אי אפשר לברוח מזה. מי שחושב שהוא יכול לברוח, פשוט ישלם את המחיר, כי היצר יאכל אותו ויפיל אותו ויגמור אותו, והוא אפילו לא ירגיש.

למה אנחנו נותנים דגש על הדבר הזה, למה אני הקטן נותן דגש? כי אני, תינוק שנשבה לשעבר, עברתי ועובר מליארדי מלחמות כל הזמן בלי הפסקה, ביצר הפרטי ביצר הכללי, בבירור האמת, בבירור הדעות, האמונות, באופן מופשט וגם בעניינים שבתוך החיים – ואני יודע שבלי להלחם כל שניה ושניה, ובלי לתת את הדעת כל שניה ושניה – היצר גומר את האדם, והאדם אפילו לא יודע. פתאום הוא מרגיש בדכאון, פתאום הוא מרגיש שגעון, פתאום הוא שבור, פתאום הוא מיואש, פתאום יש לו כפירה, פתאום יש לו תאוות. הוא לא מבין מאיפה זה בא.

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת כי תצא תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח! ננסה להבין קצת את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

"כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה". כל החיים הם מלחמה. מאז שה' יתברך ברא את העולם ונוצר באמת הענין הזה, מאז שברא את הענין של הרע, של המלחמה ברע, זה לא נגמר – עד שזה יגמר בגאולה השלמה כשה' יבטל את היצר הרע הפרטי והכללי, שאז כבר לא יהיו מלחמות.

בינתיים יש מלחמות – בגשמיות, לצערנו, את זה כל אחד רואה, כמה מלחמות יש, ויש גם מלחמות בכל המישורים: בדומם, בצומח, חי, מְדַבֵּר. ככה זה. ככה ה' ברא את זה. "ה' איש מלחמה", ואנחנו בתוך המלחמה.

העולם הזה יִרְבוּ רַע, מְעוּטוֹ טוֹב כתוב, עולם השקר. ופה שמים את הנשמה הקדושה בתוך הגוף העכור, והוא צריך להלחם את מלחמות ה' כל חייו, מחשבה, דיבור ומעשה, לקדש את החומר, לעשות רצונו יתברך על פי התורה הקדושה.

הפרשה הזו מלאה במצוות, ממש בכל התחומים, הרבה מצוות שבין אדם לחברו, חוקים ומשפטים. ויש דברים שהם רחוקים מאד מאד מההשקפות הרגילות של האדם המודרני והפוסטמודרני. ולכן אנחנו רואים כחובה תמיד לסגור ולהגן על התורה הקדושה, כי התורה הקדושה היא הדבר הכי מדויק שיש בכל הבריאה, הכי מדויק. אין טעות אפילו לא בקוצו של קוצו של יו"ד, הכל תורת אמת. לא תמיד לבן אדם יש את ההשגה הזו. כשהוא לומד גמרא אז הרב הזה אומר ככה והרב ההוא אומר ככה – כל זה, זה משמים. "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים".

אז התורה זה הדיוק הכי גדול שיכול להיות, כי ה' יתברך הסתכל בתורה וברא את העולם. אז אם יש דברים שנראים משונים או רחוקים או רחוקים מהלב של האדם היום – זה כי האדם רחוק, כי האדם לא מבין. זה לא בגלל שהתורה לא צודקת, לא מדויקת, לא מזוככת. לא, האדם, הוא הלא מזוכך. הדעות שבני אדם המציאו, האמונות שבני אדם

זה בא כי הוא הוצף בהשפעות של היצר הרע, גלויות וסמויות. הוא בכלל לא נתן על זה את הדעת. הכל נכנס בו דרך החושים, שמיעה, ראייה וכן הלאה, כל החושים. וזה מטמא אותו מבפנים. הוא בכלל לא מבין מה זה עושה, הוא חושב שאם הוא ילך לבית הכנסת ויתפלל וילמד תורה, הכל יסתדר מעצמו. לא, זה לא יסתדר מעצמו. כבר אמר את זה הרמח"ל הקדוש, וכל גדולי הצדיקים עברו מה שעברו, כמוהו רבנו הבעל שם טוב הקדוש, ורבי נחמן, וכולם צעקו את אותה צעקה נגד היצר הרע וכמה המלחמה הזו קשה שאין לשער בכלל.

ולכן אנחנו מסבירים את הדברים האלה כל פעם מחדש. ומומלץ לקרוא בספר שלנו הקטן 'דרך עץ החיים'. תורידו אותו חינם מהאתר. אפשר ללמוד אותו, לעבור עליו בשעה וחצי – וכבר תהיו בדרגה אחרת אחרי שתקראו אותו. ואחר כך צריך להתחיל לעבוד. ובכלל כל הספרים שלנו עוסקים במלחמה, בדרך כזו או בדרך אחרת, תמיד במלחמה, כי אם בן אדם לא נלחם הוא גמור.

לימוד תורה, זה חלק מהמלחמה. שמירת שבת זה חלק מהמלחמה. אבל כל הזמן יש מלחמה. זה לא פוסק לרגע. כל הזמן יש נסיונות של היצר הרע לגמור את האדם, לגמור אותו – להביא אותו לכפירה, להביא אותו לניתוק, להביא אותו לאבדון, כל מה שהוא יכול.

ו"מצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת עברה" – אז אולי עבירה קטנה, ואחר כך עברה גדולה יותר, וככה הוא מרוקן אותו מהקדושה והוא נשאר ריק – פתאום בלב הוא לא מרגיש כלום, הוא לא מבין, הוא לא מרגיש את הקדושה של ירושלים, הוא לא מרגיש את הקדושה של בית הכנסת, הוא לא מבחין בין טוב לרע על פי התורה, כבר הארץ וחוצץ לארץ נראים לו אותו דבר, אין לו הבדלה.

ההבדלה, שזה הדבר הכי חשוב, להבדיל בין טוב לרע – זה נפגם. ואז הוא יכול לחשוב שמשוה הוא כשר, והדבר הזה לא כשר בכלל. הוא יכול לחשוב שמשוה פסול, וזה בכלל לא פסול, אולי זו מצוה. הכל נהיה כמו אחרי שאכלנו מעץ הדעת טוב ורע, נכון? כשגורשנו מגן עדן כשהיינו בתוך אדם, בתוך נשמת אדם הראשון – אז ככה, ככה בדיוק בן אדם שלא נזהר ולא מבין את מהות המלחמה ולא נלחם כל רגע ורגע – אז הנחש הקדמוני אוכל אותו, הוא כבר לא יודע איפה הוא נמצא, הוא לא יודע מי הוא, הוא לא יודע בשביל מה הוא פה, הוא לא יודע מה ה' יתברך רוצה, מה היצר רוצה, כבר אין לו יכולת הבחנה.

הוא לא הופך להיות בן אדם טפש. יכול להיות שהוא גאון מחשבים לדוגמה או באיזה מקצוע או גאון ברפואה – אבל מבחינה רוחנית נפגם לו המנגנון של לזהות את הטוב והרע, האמת והשקר, בכל מיני דרגות: יש אנשים שלגמרי, ויש אנשים באמצע, יש אדם שנפגם מעט ואז הוא עושה תשובה והוא מנקה ומתקן ומתחבר.

בכל פעם שאדם נכשל במשהו, אפילו במחשבה, שמחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה אבל מבחינה רוחנית זה פוגם בכל זאת, כן? – אז המחשבה הלא טובה מטמאת את האדם, וברגע זה הוא מתנתק, הוא מתנתק, הוא בניתוק. זה לא עונש כרת, אבל זה מין כרת כזה, מין ניתוק, כי האור מסתלק והאדם מרגיש בחושך. אחרי שעה הוא בדכאון, הוא לא יודע למה.

אה... הוא לא יודע למה – זה כי נכנסה בו מחשבה טמאה קודם, לפני שעה, והוא לא גרש אותה, הוא לא תיקן אותה, הוא לא העלה אותה, הוא לא נלחם, הוא לא זיהה, אז כולו מתחיל להתלכלך.

תארו לכם בן אדם רגיל שכל היום מסתובב ברחוב, בעבודה וכו', כמה נסיונות יש לו, בלי סוף. אה, הוא מנסה לא לתת על זה את הדעת – בסדר, אבל בסוף זה נכנס בו. כמה דברים הוא שומע, כמה דברים טמאים, כמה דברים שמטמאים את הלב ואת השכל האלקי, כמה? בלי סוף.

גם אם הוא מנסה רק לעסוק בתורה, שניה אחת שהוא לא עוסק בתורה – תוקפים אותו. וגם כשהוא עוסק בתורה, הוא עוסק בה לְשִׁמָּה, או בשביל להיות גדול עולם, שיתנו לו כבוד? ובאמת הוא מחזיק ראש רק בתורה, או שבזמן שהוא בתורה המח שלו מסתובב בכל מיני מקומות והוא כל הזמן צריך להחזיר את המח בכח?

זה המצב בדור שלנו. הדור שלנו דור קדוש אבל מסכן מאד. יתומים אנחנו, מצפים לאבא שבשמים שיציל אותנו. ולכן הדברים האלה הם אל"ף בי"ת. את זה צריך ללמד ילד. כשהוא מתחיל להבין משהו מהחיים, להגיד לו: 'זה יצר הרע', 'זה יצר הטוב', 'תקשיב ליצר הטוב. אל תקשיב ליצר הרע', לחנך. "חֲנֹךְ לְנֶעַר עַל פִּי דַרְכּוֹ". צריך לחנך, בחן, באהבה – אבל לחנך, שהילד יבין. הוא לא יכול לאכול בלי לברך, להסביר לו. הכל אפשר להסביר, להסביר גם לעצמנו, להסביר לעצמנו.

זה לא פשוט. לא פשוט לקיים את התורה כהלכתה ולא לסטות ימין ושמאל, ולדייק כחוט השערה ושהכל יהיה על פי האמת. זה לא פשוט, וזה לא כל כך מצוי אפילו. "נער הייתי גם זִקְנָתִי", והמלחמה ממשיכה. ויש בזה דרגות. יש את המלחמה ביצר הפרטי, המלחמה של האדם הפרטי. ויש את המלחמה ביצר הכללי שנלחם בעם ישראל, גם פיזית הוא נלחם, וגם רעיונית הוא נלחם. "נִתְּקָה אֶת מוֹסְרֹתֵינוּ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵינוּ", זו תכנית שלו בכל הדורות. לא "עומדים עלינו לכלותנו" רק מבחינה פיזית – אלא מבחינה רוחנית, בעבודתו יתברך, לנתק אותנו מעבודת ה', בכל דור ודור. וגדול המחטאיו יותר מן ההורגו, זה מובא כאן על הפרשה. מבינים?

אז יש את המלחמה של היצר הפרטי, ובן אדם צריך לדעת את מפת הקרב, לזהות – את מצבו, את מצב אשתו, הילדים, בבית, בשכונה, המדינה, העולם, מה קורה היום, להבין מה קורה. זה דורש התבוננות, ודורש גם מיומנות. אם בן אדם לא יודע את המציאות כמו שהיא, הוא יכול לטעות ולהטעות מאד, רחמנא לצלן. נתפלל לה' שיפקח את עינינו ונלך בדרך האמת. לפעמים בן אדם רוצה אבל מתערבב לו משהו, וכבר לוקחים אותו מי יודע לאיפה. מבינים?

כל אלה יסודות של יראת שמים, של מלחמת היצר. צריך להבין את מפת הקרב הפרטי, והיא משתנה. יש דברים קבועים, נניח בן אדם כעסן, הוא כבר יודע שהוא כעסן. אבל יש דברים חדשים שמתחדשים לו שהוא לא יודע מהם. אז כמוהו אם הוא כעסן, הוא צריך לעבוד על המדות שלו. על כל המדות צריך לעבוד כל הזמן, כל הזמן, בתוך ביתו ומחוץ לביתו. בן אדם צריך לעבוד, לתקן, לשמוע את חרפתו ולעשות תשובה, ולקחת אחריות על הדברים של עצמו.

היה. אם שומרים את הצניעות ואת כל המצוות כמו שצריך ואת השבת, אז אולי כל זה לא היה, או היה פחות, היה ממותק. צריך להמתיק את הדינים. עם ישראל בסכנה כל הזמן, ועד שיבוא משיח מי יודע מה יעבור.

ולכן "כי תצא למלחמה", כל הזמן אתה במלחמה. ואם אתה יוצא מהבית גם כן, כי תצא מהבית – אתה כבר במלחמה, גם בתוך הבית, כן? "בְּרָצוֹת ה' דָּרְכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלָם אֹתוֹ". מי הם אויביו? "אִיְבֵי אִישׁ אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ". הרי בבית אם לא הולכים בדרך הנכונה, זה כמו מלחמת גוג ומגוג, ה' ישמור.

אז לכן זו הזדמנות בפרשה הזו להתחדד מאד מאד במלחמת היצר הפרטית והכללית, וגם להבין שיש מלחמה מעל לזו – וגם שמה צריך שאנחנו נגיד תהילים, נזכה את הרבים, נעשה חסדים, לא נדבר לשון הרע, לא נשנא שנאת חנם, לא נעשה מחלוקות חנם, רק לב טוב: להיות אנשים טובים, אוהבי בני אדם, לעזור להם במה שאפשר, שיתרבה החסד, האחדות, האהבה – וזה ממתיק את הדינים, אף על פי שאנשים לא שלמים. אבל צריך להיות שלם בכל הענינים, שמירת הקדושה, מחשבה דיבור ומעשה, שמירת הענינים, האזנים, הכל. ו"כִּי נִפְלְגִי קִמְתִּי".

לכן זו מלחמה רצינית מאד מאד מאד. ומי שחושב שהוא יכול להתעלם ממנה, שהוא רק יעסוק בטוב – זו עצת היצר, עצת היצר, כביכול 'תתעלם מהאויבים שלך'. אתה יכול להתעלם מהאויבים שלך? האויבים שלך יטרפו אותך. ככה זה, אי אפשר להתעלם מכלום. צריך להתמודד, ולהתפלל, כי בלי תפילה לא נצליח. אבל רק עם תפילה גם לא נצליח, כי ה' רוצה ש"בִּתְחִלּוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה". "בתחבולות תעשה לך מלחמה".

לגבי בן אדם שיוצא למלחמה ורואה אשת יפה תֹאָר – אמרו חכמי האמת שזה ניצוץ של קדושה שעשוק שמה בקליפה, ולכן יש את כל הפשט, מה צריך לעשות, מה לא צריך לעשות. בסוף האדם גם נענש.

להעלות את הניצוצות, זה דבר מסוכן מאד, ממש מסוכן. גדולי ישראל פחדו מזה. אבל אין ברירה, כי אם לא נעלה את הניצוצות עכשיו, מתי נעלה אותם? זה מעכב את הגאולה.

אז אנשים קדושים שיודעים את העבודה, עוסקים בענין הזה של להעלות את הניצוצות, להוציא "קָרָה מִזֶּלְלִי". וזה לא קל בכלל. ה' ישמור וירחם, גדולים נפלו בזה מאד, הלכו לאיבוד, מי יודע מה קרה לנשמתם. אבל זה מה שנרמז כאן בפרשה הזו.

ולכן צריך להבין שהפשט הוא על פי הסוד. ואי אפשר להבין רק את הפשט על פי הפשט. אם בן אדם לומד רק את הפשט, אז הוא, מה? הוא לא מבין נכון את התורה.

צריך לדעת וללמוד בכל פרד"ס התורה, והלואי ולא נטעה ולא נטעה, ונלך בדרך הטובה ונעשה לו נחת רוח, ושה' יתברך ישמח במעשיו וישמח במעשינו!

**לחיים! לחיים! לחיים!**

**להתחזק בעבודתו יתברך!**

**נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל**

**זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!**

**לחיים! לחיים! לחיים!**

**שבת שלום וכל טוב סלה, ולהתחזק ולחזק!**

לא סתם עכשיו זה חודש הסליחות – "אשמנו בגדנו". זה אמת או זה רק שיר ככה, בציבור, שירה בציבור, מה זה? זה אמת? אה, טוב, כמה זה אמת, עד הסוף? אתה באמת מבין מה זה "אשמנו בגדנו", בגדנו בבורא עולם רחמנא לצלן, מבין מה זה אומר? אדם צריך להצטער על זה, ולעשות סייג שלא יפול באותה נפילה עוד פעם. ואם הוא נפל, יעשה עוד פעם עוד סייג – וימשיך להלחם, אף פעם לא להתיאש, תמיד להלחם, תמיד לבקש סליחה ולקום מיד. יהיה חזק ב"סור מִרָע" מחשבה, דיבור ומעשה, ו"עֲשֵׂה טוֹב" כל הזמן, לרצות לעשות חסד, להיות טוב עם הבריות, "הֵינִי מִקְבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת". ולהזהר מהשפעות, כמו שאומרים העם: תגיד לי מי החברים שלך, אני אגיד לך מי אתה. כן? "וּבְמוֹשֵׁב לָצִים לֹא יֵשֵׁב". "לֹא הִלֵּד", "לֹא עָמַד", "לֹא יָשָׁב".

אז זה לא קל. לא, זה לא קל. זה לא מקצוע קל. זה המקצוע הכי קשה. יותר קל ללמוד את כל התורה מאשר להיות בקי במלחמת היצר באמת, הפרטית והכללית. מלחמת היצר הכללית, זה כשכבר רואים מהלכים נגד עם ישראל, נגד תורת ישראל, ובן אדם מבין שיש פה מהלך של הסטרא אחרא הכללי שמשתלשל בתוך העולם ובענינים של העולם. זה עדיין בטבע. יש מלחמה מעל הטבע, כמו חטא העגל. בחטא העגל הוא הראה להם את מטתו של משה פורחת באויר כאילו משה רבנו הסתלק. זאת אומרת, היה פה חזיון תעתועים מצד הסטרא אחרא לכלל עם ישראל.

גם מובא שכשאברהם אבינו לקח את יצחק לעקוד אותו, אז גם כן היצר הרע בא. תקראו את זה, איך הוא נלחם אִתָּם, איך הוא ניסה לשכנע, לסכסך ביניהם. בסוף הוא נהיה כנהר. אברהם אבינו מסר את הנפש, נכנס לתוך הנהר, זה היה השט"ן הנהר הזה, אבל זה היה נראה כמו נהר – עד ש"באו מים עד נפש" והוא צעק לה', ואז נעלם הנהר. כל זה כדי למנוע ממנו להגיע לחר המוריה. זאת אומרת שיש מלחמה על־טבעית, כמו עם בלעם הרשע, שרצה לקלל ולכשף והכל, והוא שכר אותו, בלק שכר אותו – למלחמה הזו.

טוב, המלחמה הזו היא לא בשביל כל אחד, זה רק למי שמשמים בוחרים בו לזה. אפילו אם בן אדם רוצה – זה לא תלוי ברצון, זה תלוי משמים. אם ה' יתברך שולח שליחים משמים, מלאכים, צדיקי עליון, שיגידו לאיזה צדיק 'תשמע, תעשה את הכוונה הזו לענין הזה כי המצב בוער', אז הצדיק עושה. אף אחד לא יודע מזה, זה נסתר. הוא לא עושה מזה ענין, הוא לא מתגאה, הוא עובד את ה', עושה את עבודתו. אני רק מסביר את זה כדי שנדע שיש גם מלחמה כזו.

עכשיו לקראת הגאולה השלמה כשאנחנו בחבלי משיח, תראו מה שהולך, הכל גועש, בעולם הטבע, כן? גם הטבע כבר לא כמו שהיה. אין טבע, הכל משמים כל הדברים האלה, כל אסונות הטבע, ה' ישמור, כולם בגלל העבירות. זה לא בגלל שיש, אני יודע מה, איזה גזים או משהו – זה השתלשלות של הענין, זה הביצוע בעולם הגשמי. אבל יש לזה שורש. לכל האסונות ולכל הצרות ולכל המלחמות וכל אלה – יש רקע של עוונותינו, רחמנא לצלן, עוונותינו.

אם היינו עושים תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א באמת, אז כל זה לא היה קורה. אם היינו באחדות באמת, כל זה לא





## מתוך נפשי – התיקון, ההתמודדות, הטיפול

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א  
י' אלול תשפ"ה

**לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.**

א. את הכאבים יש להעלות כקרבן לה' ית', לקבל את הכאבים למען שמו באהבה. יש לעשות השתדלות לרפא אותם – אך אין לבעוט בהם.

ב. במקום רק לבקש כל הזמן דברים משמים – צריך בנוסף לחשוב כיצד נוכל לתת כח לפמליא של מעלה.

ג. אם יש צרות, זה סימן שיש דינים, ר"ל. אם יש דינים, יש להרבות בתורה ובמצוות ובמעשים טובים, ולעשות חסד – ולא לקטרג על הזולת, גם אם נראה לנו שזה בהחלט מוצדק.

ד. אנשים טובים עסוקים בבדיקה עצמית שמא עוון ופשעו, כיוון שחודש אלול. כל רגע הוא חודש אלול – כל החיים. ומאידך: חשבו כיצד לעשות נחת רוח לה' ית', ואיך לא לעשות הפך רצונו, ח"ו. וכך עבודת ה' שלכם תעלה ותזדכך עוד יותר!

ה. אהבת הזולת: כפי שאתה דואג לעצמך – דאג לזולתך, בכל לבך.

ו. ה' ית' אוהב אמת וענוה! ה' ית' אוהב קדושה וטהרה! ה' ית' אוהב עבודה לשמה! ה' ית' אוהב עבודה מתמדת!

ז. אל תהיה "נוח לכעס". הנה "נוח לרצות".

ח. כל הצרות הבאות על הפרט ועל הכלל, ר"ל – באות מפני העוונות.

ט. אנו בחבלי משיח, והלחץ גובר. והמוחין? גם הם משתכללים?!

י. אחדות וחברות בין בעל לאשה – עושים נחת רוח עצומה בשמים, ממתיקים את הדינים וגורמים ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

יא. מחשבות טורדניות דורשות טיפול, חרדה וכאון דורשים טיפול, חוסר התמודדות דורש טיפול, קשיים חברתיים דורשים טיפול, אומללות דורשת טיפול, דימוי עצמי שלילי דורש טיפול, מדות קשות דורשות טיפול, אלימות דורשת טיפול, התמכרות דורשת טיפול, דעות כוזבות דורשות טיפול.

לקבל טיפול, משמעו לקבל עזרה. לקבל עזרה, זו אינה בושה! מודעות לבעיה – היא חצי ישועה. ישנן דרכי טיפול רבות ומגוונות – לא כולן כשרות, לא כולן מועילות, לא כולן מוסמכות. צריך להתאים את הטיפול למטופל ולמטפל. הטיפול אמור להועיל, ולא להזיק יותר. ישנן דרכי טיפול היונקות מעבודה זרה, והן אסורות.

צריך עצה אמתית, והכוונה אמתית, על מנת לעזור ולא להזיק, ר"ל. ולמרות כל הטיפולים – האחריות ועיקר העבודה מוטלת על המטופל. הזהר ממטפל גאותן. והתפלל לה' ית' שירפא אותך וישלח אותך לשליח טוב וכשר, ונקי!

יב. אל תדרוש מעצמך מה שמעבר ליכולותיך. עצור קודם לכן.

יג. התיקון נמשך כל החיים, עד הרגע האחרון.

יד. אל תגיע להחלטה בנושאים גורליים כאשר אתה במצוקה קשה, בדכאון, בפחד או בכעס גדול. קודם לכן הרגע, ושתף את מי שאתה סומך עליו.

טו. אנשים רוצים 'ללחוץ על הכפתור ושהכל יסתדר', רק שלא מוצאים את הכפתור...

טז. לתיקון צריך רצון, התמדה, הדרכה נכונה ואורך רוח, סבלנות וסובלנות.

יז. אם משהו אינו מתישב בלבך – ערוך בירור מעמיק ונרחב, עד שבס"ד התמונה תתברר ותתבהר. ואז כבר לא תחוש מצוקה בלבך.

יח. אל תתיאשו מהילדים. הם עוד יגדלו ויפתיעו אתכם לטובה, בס"ד.

יט. גיל ההתבגרות הוא גיל קשה, מסוכן, ומאתגר – להורים, למערכת, ולמתבגרים.

ולכן: זהירות, קשב. אמפתיה. סבלנות, חברות, הבנה. הבלגה, הדרכה. "עמו אָנְכִי בְּצָרָה".

**לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'!**

**לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל עת ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!**

**לחיים! לחיים! לחיים! חודש אלול טוב, ושבת שלום וכט"ס!**